

Ο θάνατος δεν είναι το τέλος, αλλά η αρχή μιας άλλης ζωής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπύτνης και Σητείας

Το κήρυγμά της για τη σημερινή Κυριακή Γ' Λουκά, 19 Οκτωβρίου 2025, εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Ιεραπύτνης και Σητείας, όπου μεταξύ άλλων τονίζει ότι θαύμα της αναστάσεως του γιου της χήρας πιστοποιεί και την ανάσταση των δικών μας σωμάτων.

Διαβάστε αναλυτικά το κήρυγμα:

Άδελφοί μου, τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς διηγεῖται τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τοῦ μονάκριβου γιοῦ μιᾶς χήρας. Ὅπως ἀκούσαμε, «Ὁ Ἰησοῦς πῆγε σὲ

μιὰ πόλη πού λεγόταν Ναΐν. Μαζί του ἦταν ἀρκετοὶ μαθητές του καὶ πολὺ πλῆθος. Τὴν ὥρα πού πλησίαζαν στὴν πύλη τῆς πόλης, ἔβγαζαν ἓνα νεκρό, τὸν μονάκριβο γιὸ μιᾶς μάνας, πού μάλιστα ἦταν χήρα. Κόσμος πολὺς ἀπὸ τὴν πόλη τὴ συνόδευε. Ὅταν εἶδε τὴ χήρα ὁ Κύριος, τὴ σπλαχνίστηκε καὶ τῆς εἶπε: «Μὴν κλαῖς». Ἐπειτα προχώρησε, ἀκούμπισε τὴ σορό, καὶ ἀφοῦ στὸ μεταξὺ αὐτοὶ πού βαστοῦσαν τὸ φέρετρο σταμάτησαν, εἶπε: «Νεαρέ, σὲ διατάζω νὰ σηκωθείς». Ὁ νεκρὸς ἀνακάθισε κι ἄρχισε νὰ μιλάει. Ὁ Ἰησοῦς τὸν παρέδωσε στὴ μητέρα του».

Μὲ τὸ θαῦμα αὐτὸ πού μὲ σύντομο ἀλλὰ καὶ πολὺ παρα-στατικὸ τρόπο μᾶς περιέγραψε ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ὁ Ἰησοῦς φανερώνει τὴ στοργικὴ του ἀγάπη πρὸς τὴ μάνα πού ὀδύρεται, γι' αὐτὸ καὶ τῆς λέει νὰ μὴν κλαίει καὶ ἀνασταίνει τὸν μονάκριβο γιὸ τῆς, χαρίζοντας τὴ ζωὴ καὶ τὴ χαρὰ. Ἐπιπλέον, μὲ τὸ θαῦμα αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς ἀποκαλύπτει στοὺς ἀνθρώπους τὴ θεότητά του ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξουσία του πάνω σὲ ὅλη τὴν κτίση ἀκόμα καὶ στὸν θάνατο.

Ὅπως γνωρίζουμε ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὴν ἐπίγεια ζωὴ του ἐπιτέλεσε κι ἄλλα πολλὰ θαύματα καὶ κάποιες ἄλλες ἀναστάσεις νεκρῶν. Τὸ μεγαλύτερο ὅμως ἀπὸ ὅλα τὰ θαύματα πού ἐπιτέλεσε καὶ πού ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὸν καθένα μας, εἶναι ἡ ἀνάσταση τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἡ ἀνάστασή του ἔχει συνέπειες γιὰ ὅλους ἡμᾶς, διότι μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου καὶ μᾶς χάρισε τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἡ ἀνάστασή του ἀποτελεῖ τὴν καρδιὰ τῆς πίστεως μας, καὶ γι' αὐτὸ στὴν χριστιανικὴ μας λατρεῖα ἀντηχεῖ ἡ χαρμόσυνη βεβαιότητα ὅτι ὁ Ἰησοῦς «θανάτῳ θάνατον πατήσας», καὶ ὅλοι οἱ πιστοὶ ψάλλουμε θριαμβευτικὰ «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν».

Στὸ ἐξῆς, γιὰ τὸν καθένα πιστὸ χριστιανὸ ὁ θάνατος δὲν εἶναι πλέον τὸ τέλος ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ τῆς ἄλλης, τῆς πέρα ἀπὸ τὸν τάφο ζωῆς. Εἶναι ἓνα ἀπλὸ ἐπεισόδιο ἀντίστοιχο μὲ τὸν ὕπνο. Εἶναι ἡ γέφυρα πού ὀδηγεῖ στὴν ἄλλη ζωὴ. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γράφει ὅτι ὁ θάνατος «ἄλλαξε τὸ ὄνομά του, γιατί δὲν λέγεται πιὰ θάνατος, ἀλλὰ κοίμησις καὶ ὕπνος». Οἱ ἅγιοι ἔζησαν μὲ τὴ χαρὰ τῆς ἀναστάσεως ἀπὸ τὸν παρόντα κόσμον, διότι πίστεψαν ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ὕπνος πού θὰ μᾶς ξημερώσει στὴν ποθητὴ ἡμέρα τῆς ὄντως ζωῆς. Καὶ γι' αὐτὸν τὸ λόγο, ἀψήφισαν τὰ πάντα καὶ θυσιάστηκαν γιὰ τὸν Χριστὸ μὲ φρικτὰ βασανιστήρια. Δὲν ὑπολόγισαν πλούτη, νειάτα οὔτε κι αὐτὴν τὴ ζωὴ τους, προκειμένου νὰ κερδίσουν τὴ χαρὰ τῆς αἰωνιότητος.

Ἀδελφοί μου, τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μὲ τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τοῦ γιοῦ τῆς χήρας στὴν πόλη τῆς Ναΐν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάστασης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού τὴ γιορτάζουμε κάθε Κυριακὴ, μᾶς πιστοποιοῦν τὴν ἀνάσταση καὶ τῶν δικῶν μας σωμάτων. Ἄλλωστε, στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως ὁμολογοῦμε ξεκάθαρα ὅτι «Προσδοκοῦμε ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». Αὐτὴ τὴν

ἀναστάσιμη ζωὴ καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ᾧς ἀξιωθοῦμε ὅλοι μας νὰ ζήσουμε ἀπὸ τώρα, ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ. Ἀμήν.